

[Vagn Bro.]

familieforhold. Det er således, at om aftenen voltigerer direktørfruen på en gammel hest, næste formiddag sidder hun og lapper en cirkustjeners bukser; der er cirkusduft og cirkusforventning over det.

Jeg vil med disse ord gerne sige, at hvis vi kan sikre os værn af dyrene, er det nu ikke min mening, at vi gør noget godt ved også at tage denne folkelige forlystelse fra det jævne folk. Jeg kan føje til, at vi har jo dyreværnsloven, og jeg har i de 40 år, jeg har gjort tjeneste i rets- og politivæsenet, ikke set mange tilfælde af overtrædelse heraf. Det er klart, at cirkusfolk er mennesker som vi andre. Når jeg som politimand har haft noget at gøre i cirkus, har det mest drejet sig om alimentationsbidrag, men jeg må erkende, at dem kan man såmænd også hente i de højeste kontorer her i København. Direkte dyremishandlinger er efter min mening meget sjældne.

Jeg så, at et af de tilfælde, som vel nok har sat de officielle foreninger i sving, drejede sig om nogle løver eller tigre, som sprang gennem tøndebånd, hvor der var flammer. Jeg må sige til den højtærede minister, at det har i virkeligheden været for at hjælpe dyrene. Sagen er, at disse dyrs synsevne — selv unge dyrs, når de er inde — er noget svækket, men ser de flammerne, så har de et ganske bestemt mål at springe efter, og de meget kyndige folk, jeg talte med om dette, sagde, at flammerne i virkeligheden ikke alene var der, for at folket kunne få dette gys, men de var der også for at sikre dyrene.

Nu vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede minister, som har foreslået — og det er jo meget godt — en dispensationsbestemmelse i § 6, stk. 4: bliver det ikke ganske overordentlig vanskeligt at administrere den? Der er allerede af et af de ærede medlemmer nævnt bjørne, og jeg har i hvert fald fra kyndige folk fået at vide, at bjørne, når de optræder, selv morer sig lige så meget som dem, der ser på dem. Jeg har også set giraffer — det ærede medlem hr. Niels Ravn, som nys talte, og som jo er dyrlæge, nævnede også dette, at man kan se på dyrene, om de er tilfredse — og jeg har sjældent set et dyr mere tilfreds end denne høje giraf, der spankulerede rundt.

Derfor er det, jeg gerne med disse ord vil

slå lidt koldt vand i blodet og samtidig spørge den højtærede minister om en ting, der har været offentligt fremme i bladene, og som den højtærede statsminister, da han var finansminister, har stillet i udsigt kunne rettes, nemlig det misforhold, der efter min mening eksisterer imellem, at varieteer, altså beskuelse af mere eller mindre afklædte damer, er afgiftsfri, er gratis — det kan jo også godt være, at fornøjelsen er mere blandet — medens cirkus stadig svarer 20 pct.s afgift, dog nu med en vis lille ændring.

Jeg ville med disse ord kun have lov at sige, at når vi kan sikre dyrene, og når det samtidig kan lade sig gøre ikke at indsnævre det jævne folks fornøjelser, som tilmed har en historisk oprindelse, ja, så er vi enige om, at så kan vi på adskillige punkter ændre på loven.

Sinnbeck: Jeg vil gerne give tilslutning til de synspunkter, som det ærede medlem hr. Vagn Bro lige har fremsat.

Jeg er ganske enig med den højtærede justitsminister i, at der skal være kontrol med, hvordan man behandler disse dyr, og jeg skulle heller ikke have noget imod, at man skærpede kontrollen, men jeg mener, at man principielt må være på vagt over for enhver forbudslovgivning. Jeg mener ikke, at denne nye forbudslovgivning med hensyn til fremvisning af dyr i cirkus er aldeles påkrævet, og derfor finder jeg den af det onde. Jeg mener, at med hensyn til det forbud, man taler om her, og som har fået bred tilslutning, skal man også være opmærksom på, at det rammer et helt erhverv, ganske vist kun et lille erhverv; men i et folkestyre er det vel sådan, at også mindretallet har en vis ret.

Jeg finder det altså urimeligt, at en hel stand skal fratages levebrødet, fordi nogle enkelte uheldige individer har båret sig forkert ad over for deres dyr. Det ligger da helt klart, at enhver, der har en hund, også må dressere den, og der er heller ikke tale om, at man ønsker forbud mod rideheste eller mod dressur af heste i cirkus. Disse områder accepterer man, og jeg er ikke helt sikker på, at man har ret i, at dyrene lider skade i det omfang, man taler om. Flertallet, som passer deres dyr på mønsterværdig måde, bør efter min vurdering ikke ram-